

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil erkende, hvad der jo ogsaa fremgik af hans Tale, at Hjælpekassen er oprettet, at den fungerer, og at den har gjort og fremdeles gør megen Gavn, idet den hjælper en hel Mængde danske forsikrede, der havde tegnet Forsikring i tyske Selskaber, ud af den Misère, som Marksammenbrudet havde hidført. Denne Kendsgerning maa vi aldrig under Debatten om denne Sag glemme. Det var Lovens Formaal at hjælpe alle disse forsikrede, og det er sket — og det er ikke lykkes fra nogen Side at omstyrte dette. Nu erkendte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det vistnok var uklogt af de forsikrede i Gothabanken at afvise det Tilbud, som Hjælpekassen vilde give dem. (Afbrydelse af *Christmas Møller*). Jo, det ærede Medlem sagde: Det var maaske ikke særlig klogt, men Mands Villie er Mands Himmerig, det var netop, hvad det ærede Medlem sagde i Aftes. Dette Tilbud gik ud paa at sikre dem fuld Forsikring og mindst 10 pCt. Nedsættelse i Præmie. Det har ogsaa i høj Grad undret mig, at de afviste det, men Mands Villie, Mands Himmerig; det har de Lov til, og ingen har tvunget dem dertil, de staar fuldkommen frit, og alle Forudsætninger for Loven er opfyldt. Deri er det ærede Medlem og jeg i Virkeligheden enige, og vi er heller ikke uenige paa et andet Punkt, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at efter hans Formening havde de private Forsikringselskaber, der tilbød at danne Hjælpekasse, ikke handlet særlig klogt ved ikke at optræde mere large i Sagen. Deri er jeg heller ikke uenig med det ærede Medlem, men ogsaa der kan man sige Mands Villie, Mands Himmerig. Det var disse private Selskaber, der i sin Tid tilbød at oprette Hjælpekassen og finansiere den, og de stillede deres Betingelser derfor, Betingelser, der var Regeringen og Rigsdagen bekendte, inden man vedtog Loven. Saaledes ligger jo Sagen. Jeg tror ogsaa, det havde været klogere af dem at stille sig lidt mere large. Hvad havde det betydet, om Statsanstalten eller et af de Selskaber havde overtaget dem? Men de havde nu sat sig paa det Stade, og de forsvarede det med, at naar de skulde træde hjælpende til og derved i høj Grad lette Staten Stillingen — for denne Ordning har næsten ikke kostet Staten noget —, saa vilde de ikke overtage de daarligst stillede Selskaber uden ogsaa at faa de bedre stillede med; det var deres Argumentation, og den er der jo heller ikke saa lidt i. Men derfor tror jeg alligevel, de

burde have stillet sig lidt mere large, saa havde man undgaaet megen unødigt Strid.

Det ærede Medlem endte med at stille mig en Række bestemte formulerede Spørgsmaal, og jeg skal svare paa dem. Det første lød: Vil Ministeren foranledige Statsanstalten til at gentage sit Tilbud? Derpaa svarede jeg, at dertil har Socialministeren ingen Myndighed. — For det andet spurgte det ærede Medlem: Hvorledes vil Ministeren opfylde sit eget Løfte og Rigsdagens Villie? Det har jeg svaret paa ved denne Udvikling af, hvad Løfterne gik ud paa, hvorledes de er opfyldt, og hvorledes Rigsdagens Villie til at hjælpe de forsikrede er gennemført. Ogsaa Gothabankens forsikrede kunde være hjulpet med fuld Forsikring og mindst 10 pCt. Nedsættelse af Præmien; de har selv afslaaet det, det har de Ret til, ingen har tvunget dem. Løfter og Forudsætninger er fuldt ud opfyldt. — For det tredje spurgte det ærede Medlem: Vil Ministeren beordre Forsikringsraadet til at undlade at modarbejde Dannelsen af et gensidigt Selskab? Dertil svarer jeg, at jeg hverken har Myndighed eller Ret eller Lyst til at beordre Forsikringsraadet til at undlade et oplysende Arbejde; hvis Raadet selv mener, at saadanne Oplysninger er nødvendige, saa maa Raadet selv afgøre, om det vil foretage et saadant Arbejde. Der er drevet en uhyre energisk og dygtig Agitation blandt de forsikrede — Direktør Thielst er en overordentlig dygtig og energisk Agitator —, men der er ogsaa under denne Agitation fremsat Paastande, som Forsikringsraadet for sin egen Skyld maatte imødegaa. Forsikringsraadet maa dog fremdeles have Ret til en oplysende Virksomhed overhovedet, ogsaa blandt de forsikrede i Gothabanken. — For det fjerde spurgte det ærede Medlem: Vil Ministeren give samme Begunstigelser til et saadant gensidigt Selskab, hvis det nu oprettes, som til Hjælpekassen? Stillingen er den, at naar det har trukket ud med Oprettelsen af dette gensidige Selskab, hvis det overhovedet bliver oprettet, saa har hverken Socialministeriet og heller ikke Forsikringsraadet noget Ansvar derfor. Det er trukket ud paa Grund af forskellige Omstændigheder, som ogsaa det ærede Medlem kender, bl. a. en Retssag, hvorved Direktør Thielst i Sommer blev dømt af Landsretten til at udlevere nogle Penge, som han ikke vilde udlevere, til Forsikringsraadet, der havde taget hans Selskab under Administration. Fra Forsikringsraadets Side stil-